

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/143/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114012214
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114012214.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. februára 2015 v Trenčíne samosudcom JUDr. Michalom Antalom takto

rozhodol:

obžalovaný Z. I., nar. XX.XX.XXXX v S., okres R., bytom v T. S., A. G. XXX/XX, okres V., dôchodca, t. č. na slobode, je vinný, že

dňa 28.10.2014 v čase o 13.20 hodine viedol osobné motorové vozidlo zn. Fiat Punto, EČV: IL 536 AK, po ceste I/61 v meste Ilava časť Klobušice v smere od centra mesta k mestu Dubnica nad Váhom, kde na ceste I/61 v meste Dubnica nad Váhom časť Prejta bol predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou Krajského družstva cestného dohľadu KDI KR PZ Trenčín, ktorá zistila, že vozidlo viedol pod vplyvom alkoholu, čo mu bolo preukázané dychovou skúškou na prístroji Alcotest 7410 č. ARZK-0039 v čase o 13.25 hod. s výsledkom merania 1,28 mg/l alkoholu v dychu, čo je v prepočte 2,67 promile alkoholu v krvi a opakovanou dychovou skúškou na prístroji Alcotest 7510 č. ARDL-0196 v čase o 13.54 hod. s výsledkom merania 1,29 mg/l alkoholu v dychu, čo je v prepočte 2,69 promile alkoholu v krvi,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

trestný čin prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona za použitia § 56 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere 500,- (päťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obžalovanému u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trenčíne podala na Okresný súd Trenčín dňa 29. decembra 2014 pod č. k. 1Pv 1005/14/3309-4 obžalobu na obvineného Z. I. na skutkovom základe uvedenom vo výroku rozsudku pre trestný čin prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.

Po podaní obžaloby prokurátorkou okresnej prokuratúry podľa § 234 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 29. decembra 2014 pod č. k. 1Pv 1005/14/3309-4 pre skutok uvedený v tejto obžalobe a tak, ako je aj uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku a po podaní odporu obvineným dňa 29.01.2015 voči trestnému rozkazu, nariadil súd hlavné pojednávanie. Na hlavnom pojednávaní potom, keď procesné strany - prokurátor už nehodlali opätovne konať o dohode o vine a treste, na čom zotrvali aj po otvorení hlavného pojednávania, po prednese obžaloby prokurátorom, bol obžalovaný Z. I. samosudcom poučený o všetkých svojich procesných právach podľa § 257 odsek 1, odsek 3 Tr. poriadku. Obžalovaný následne urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Tr. poriadku, teda uznal vinu zo spáchania žalovaného skutku v celom rozsahu, keď svoje konanie už predtým fakticky úprimne oľutoval a následne na všetky obligatórne položené otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Tr. poriadku zodpovedal kladne, t. j. „áno“.

Podľa § 257 odsek 6 Tr. poriadku samosudca zistil pred prijatím vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, stanovisko prokurátora, že proti vyhláseniu obžalovaného a jeho prijatiu nemá námietky.

Podľa § 257 odsek 7 Tr. poriadku samosudca uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného, že sa cíti byť v plnom rozsahu vinný zo spáchania žalovaného skutku v trestnej veci 4T 143/2014 vedenej Okresným súdom Trenčín.

Podľa § 257 odsek 8 Tr. poriadku samosudca rozhodol, že vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného vykoná dokazovanie v tejto trestnej veci v obmedzenom rozsahu a to len vo výroku o treste.

Podľa § 269 Tr. poriadku samosudca vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a to odpisu registra trestov, výpisu z evidenčnej karty vodiča, prečítal správy o povesti na obžalovaného, správy o priestupkoch, doklad o zdravotnej spôsobilosti a oboznámil s ďalším podstatným obsahom spisu 4T 143/2014, ku ktorým nemal obžalovaný žiadne pripomienky.

Konanie obžalovaného okresný súd po právnej stránke posúdil ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona, ktorého pojmové znaky naplnil ako po stránke objektívnej, tak po stránke subjektívnej. Svojím konaním ohrozil záujem chránený trestným zákonom (objekt trestného činu), ktorým je ochrana ľudského života a zdravia, ako aj majetku pred tými, ktorí v stave po požití návykovej látky, ktorá znižuje ich psychické funkcie, vykonávajú činnosť, pri ktorej by mohli v dôsledku ovplyvnenia touto látkou, ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Subjekt trestného činu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky je všeobecný, t. j. jeho páchatelom môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba. Nakoľko obžalovaný sa predmetného trestného činu dopustil ako plne trestne zodpovedný subjekt, aj tento znak skutkovej podstaty zostal u neho naplnený. Na trestnosť prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky sa obligatórne vyžaduje úmyselné zavinenie (ide teda o úmyselný trestný čin). Aj tento znak skutkovej podstaty trestného činu zostal u obžalovaného naplnený.

To, že sa žalovaný skutok stal, a že tohto sa dopustil v celom rozsahu obžalovaný Z. I. preukazovali aj ďalšie, v prípravnom konaní zabezpečené a vykonané dôkazy, a to predovšetkým výpovede svedkov Z. I., I. B., V. G., ako aj ostatnými zabezpečenými relevantnými dôkazmi o ktorých vierohodnosti neboli žiadne pochybnosti. Preto aj vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo možné vyhlásenie obžalovaného Z. I. o uznaní viny v celom rozsahu zo spáchania žalovaného skutku po splnení ďalšej procesnej podmienky v zmysle § 257 odsek 5 Tr. poriadku prijať a ďalej vykonať dokazovanie vo vzťahu k výrokom o trestnoprávných sankciách.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný Z. I. má jeden záznam v registri trestov, pričom rozhodnutím Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 05.02.1975 pod sp. zn. 5T 47/1975 bolo upustené od jeho potrestania. V evidencii priestupkov má obžalovaný jeden záznam pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 22.04.2013 a bola mu v rozkaznom konaní uložená pokuta vo výške

10,- €. Obžalovaný Z. I. je držiteľom vodičského oprávnenia od 20.06.1962 a doposiaľ nespáchal žiadny priestupok na úseku dopravy. Zo správy o povesti z miesta trvalého bydliska vyplynulo, že obžalovaný Z. I. požíva v meste Dubnica nad Váhom dobrú povesť, nie je známe požívanie alkoholických nápojov a zo strany spoluobčanov nie sú na neho podávané žiadne sťažnosti. Z odborného psychiatrického vyšetrenia zo dňa 04.12.2014 je zrejmé, že aktuálne ambulantné psychiatrické vyšetrenie I. J. X. nepreukázalo závislosť obžalovaného od alkoholu.

Podľa § 34 odsek 1 Tr. zákona má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, s prihliadnutím na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy a na motív jeho konania, súd dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu § 34 Tr. zákona, vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny v celom rozsahu s jeho prejavom ľútosti, s prihliadnutím tiež na okolnosti celého prípadu, keď ako to vyplynulo z jeho obhajobných tvrdení, vo večerných hodinách predchádzajúceho dňa požíval alkoholické nápoje a kedy ešte nevedel, že nasledujúci deň 28.10.2014 v raňajších hodinách bude musieť zaviezť manželku do nemocnice z dôvodu zhoršenia jej zdravotného stavu, bude postačovať uloženie možného alternatívneho peňažného trestu vo výmere 500,- (päťsto) Eur a pre prípad jeho úmyselného zmarenia zo strany obžalovaného náhradný trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace. Každý trest je vlastne opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. Trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému činu. Je teda len následnou represiou a i represiu však treba používať rozumne, t. j. len v miere v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa totiž rešpektovať osobnosť páchatel'a a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie. Súd je toho názoru, že samotné prejednanie veci pred súdom, vyslovenie viny obžalovanému Z. I. zabezpečí úplnú nápravu obžalovaného a akékoľvek ďalšie výchovné pôsobenie na obžalovaného, podľa názoru súdu, už po vyhlásení rozsudku nebolo potrebné. Práve vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti jednotlivo a v súhrne zohrali pri úvahe súdu, pri výmere trestu rozhodujúcu úlohu, preto aby súd obžalovanému uložil len trest peňažný. Tento druh trestu splní i samotnú nielen individuálnu ale aj generálnu prevenciu. Základná trestná sadzba pri žalovanom trestnom čine je až jeden rok a v danom prípade, keď obžalovaný je dôchodca (vo veku 74 rokov) a jeho čistý mesačný príjem je 450,- €, súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výške 500,- (päťsto) € a v prípade, že by obžalovaný úmyselne zmaril výkon uloženého peňažného trestu, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace. Z vykonaného dokazovania a postoja obžalovaného k spáchanému skutku možno usudzovať, že spáchanie skutku bolo len mimoriadnym vybočením z medzí jeho riadneho života. Uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá by podľa názoru súdu pre obžalovaného vážnym spôsobom skomplikovalo život v rodine, nakoľko manželka obžalovaného je vážne chorá, je odkázaná na pomoc obžalovaného a taktiež obžalovaný má problémy s chôdzou, opotrebované chrupavky, pričom vodičský preukaz má zadržaný už od 28.10.2014. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že z evidenčnej karty vodiča ako i z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ riešený za priestupok na úseku cestnej premávky, nemal evidované žiadne zadržanie vodičského preukazu, odborné psychiatrické vyšetrenie nepreukázalo závislosť obžalovaného od alkoholu, a teda v jeho prípade išlo skutočne len o jednorazové chybné zlyhanie. Súd preto po zrelej úvahe dospel k záveru, že ukladanie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel by v tomto prípade výrazne postihlo obžalovaného a jeho rodinu. Každý jednotlivý prípad na úseku cestnej premávky je potrebné vzhľadom i na osobu páchatel'a hodnotiť veľmi citlivo a individuálne vzhľadom na špecifickosť prípadu a v neposlednom rade je potrebné poukázať na skutočnosť, že ani samotný zákonodarca v zákone č. 300/2005 Z. z. výslovne, obligatórne, a teda priamo, nestanovil ako druh trestu zákazu činnosti (na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy platnej do 01.01.2006) a tento postup ponecháva na úvahu súdu s prihliadnutím na osobu obžalovaného a konkrétne okolnosti prípadu. Aj napriek skutočnosti, že obžalovaný riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, s prihliadnutím už na okolnosti konštatované v prospech obžalovaného, ako aj jeho

celkový postoj - uznanie viny v celom rozsahu, vrátane toho, že si dostatočne uvedomil svojej chyby, ktorej sa dopustil, čo zreteľne vyplynulo na hlavnom pojednávaní, keď v jeho prípade navyše nemožno hovoriť o nedisciplinovanom vodičovi, ani o osobe závislej na alkoholických nápojoch, súd mal za to, že na obžalovaného nie je navyše potrebné aj pôsobiť trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu.

S predmetným trestným konaním adhézne konanie, t.j. konanie o náhrade škody, spojené nebolo, preto ani výroková časť tohto rozsudku výrok o náhrade škody neobsahuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.